

ΣΑΣ ΞΑΝΑΘΥΜΗΘΗΚΑΜΕ

Η έκδοση της μικρής μας αυτής εφημερίδας σταμάτησε από το Μάη του 1986. Ίσως γιατί δεν υπήρχαν οικονομικές δυνατότητες για την έκδοση και αποστολή, ίσως γιατί οι συντάκτες και συνεργάτες τους την άφησαν ορφανή, η εφημερίδα έπαψε να εκδίδεται. Τώρα έρχεται πάλι στα χέρια σας με την ελπίδα ότι θα την δεχθείτε, όπως και παλαιότερα με αγάπη και με την πίστη ότι η έκδοσή της συμβάλλει τόσο στη διατήρηση του δεσμού μεταξύ των αλποχωριανών μας όσο και στην αύξηση του ενδιαφέροντός τους για το χωριό μας. Πιστεύουμε ακόμα ότι κάθε νέο φύλλο της θα είναι καλύτερο από το προηγούμενο από την άποψη περιεχομένων και ύλης γενικότερα.



ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΑΥΞΗΘΗΚΑΝ.....



Εκατόν σαράντα ένας (141) κάτοικοι βρέθηκαν στο χωριό κατά την πρόσφατη απογραφή της 17ης Μαρτίου 1991. Νά λοιπόν που το το χωριό μας, όπως και όλα τα χωριά της περιοχής μας, αύξησε τους κατοίκους του. Ακολουθεί δηλαδή, όπως συνηθίζεται να λέγεται σήμερα, ανοδική πορεία. Ας μη μας πιάνει λοιπόν άγχος για το μέλλον του χωριού μας. Όπως πάνε τα πράγματα, στην επόμενη απογραφή που θα γίνει ύστερα από δέκα χρόνια, οι κάτοικοι ίσως έχουν τριπλασιασθεί.

ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο αποτελείται από τους:

Πρόεδρος:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥΛΟΣ Χρήστος

Αντ'δρος

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Αριστείδης

Μέλη

ΓΚΑΝΟΣ Γιώργος

ΛΙΑΚΟΠΗΣ Μιχάλης

ΥΦΑΝΤΗΣ Γιώργος

ΜΠΡΟΥΜΑΣ Σπύρος

ΜΠΡΟΥΜΑΣ Τάκης

ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΕΙΣ

Αρχισαν ήδη τα έργα για την ασφαλτόστρωση του τμήματος του επαρχιακού δρόμου από την Αγία Παρασκευή την Καυπα κιώτικη μέχρι το Αλποχώρι. Οι αρμόδιοι μηχανικοί της Νομαρχίας που πήγαν στο χωριό μας εγκατέστησαν τον εργολάβο που έχει αναλάβει την εκτέλεση του έργου. Η εκτέλεση του έργου άρχισε από το Αλποχώρι.



Το ύψος του προϋπολογισμού ανέρχεται στο ποσό των 97.000.000 δραχμών που θα καλυφθεί ολόκληρο, και η ασφαλτόστρωση θα ολοκληρωθεί.

ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑ

Ο νέος Πρόεδρος-που εγκαταστάθηκε μόνιμα στο χωριό-και όλα τα νέα και παλαιά μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου, διακρίνονται για την απόλυτη μεταξύ τους συνεργασία και την ειλικρινή διάθεση να δουλέψουν και να προσφέρουν ό,τι περισσότερο μπορούν για το κοινό καλό. Οι προθέσεις τους αυτές, αποτελούν αναμφισβήτητα θετικά στοιχεία τόσο γι αυτούς όσο και για όλους απανταχού Αλποχωρίτες. Είναι βέβαια γνωστό, ότι η Κοινότητά μας δεν είναι οικονομικά αυτάρκης. Τα έσοδά της από ίδιους πόρους είναι μηδαμινά και για το λόγο αυτό δεν έχει τη δυνατότητα να προγραμματίζει σημαντικά έργα. Οποιοδήποτε έργο που θα κριθεί ότι είναι απαραίτητο, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς την κρατική βοήθεια. Όμως πέρα από το οικονομικό θέμα που είναι το ίδιο για όλες τις παρόμοιες Κοινότητες υπάρχει πάντα η ανάγκη της ηθικής στήριξης της Κοινοτικής αρχής που είναι καθαρά θέμα όλων μας.

Ο Σύλλογος θα καταβάλλει κάθε προσπάθεια να στηρίξει ηθικά τους νέους Κοινοτικούς άρχοντες, ενώ παράλληλα θα φροντίζει να τους συμπαροσταθεί και οικονομικά, όσο του είναι δυνατόν. Πιστεύουμε ότι το νέο Συμβούλιο της Κοινότητας θα συμβάλλει αποφασιστικά και για την εξομάλυνση των οποιονδήποτε διαφορών υπάρχουν μεταξύ των μόνιμων κατοίκων ώστε τελικά να επικρατήσει το πνεύμα της αγάπης και της αμοιβαίας μεταξύ τους

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ-ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Οι ανάγκες της Κοινότητάς μας είναι πολλές. Τα έργα που κρίνονται απαραίτητα να γίνουν είναι πολλά. Όλες οι ανάγκες και όλα τα απαραίτητα έργα δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθούν και να γίνουν αμέσως. Χρειάζεται κάποιος προγραμματισμός. Μακροχρόνιος προγραμματισμός ώστε η σημερινή και η μελλοντική Κοινοτική αρχή να γνωρίζει προς ποιά κατεύθυνση πρέπει να κινείται.

Στον προγραμματισμό αυτόν μπορούμε όλοι μας να βοηθήσουμε. Όλοι κάτι έχουμε υπ όψη μας και κάτι μπορούμε να προτείνουμε. Ο Σύλλογος για να βοηθήσει την Κοινότητα θα προσπαθήσει να συγκεντρώσει προτάσεις και να την ενημερώσει. Όσοι όμως άλλοι αμειβοίτες μας έχουν τη διάθεση να συνεισφέρουν ιδέες για τον καταρτισμό του προγράμματος αυτού, ας σπεύσουν να ενημερώσουν το Σύλλογο. Πιστεύουμε ότι η κάθε συνεισφορά τους θα μας προσφέρει πολλά.

ΠΤΟΧΕΙΕΣ....

α οικονομικά της Κοινότητάς μας δεν ήταν βέβαια κατ'εξοχή καλά. Ούτε και τώρα είναι. Ελάχιστα τα έσοδα πολύ μεγαλύτερα τα έξοδα και μεγαλύτερες ανάγκες απαιτήσεις και προπαντός οι ανάγκες. Τα τέλη για το φωτισμό και την ύδρευση δεν έχουν αναπροσαρμοστεί ώστε να καλύπτουν τις δαπάνες.



Τα πραγματοποιηθέντα κατά τη διάρκεια του 1990 έσοδα και έξοδα της Κοινότητας έχουν ως εξής:

Τακτικά έσοδα

1.-Τακτική οικονομική ενίσχυση του Υπουργείου Ε- σωτερικών δρχ.-.....	935.550
2.-Τέλη ηλεκτρισμού δρχ.-.....	86.625
3.-Τέλη βοσκής δρχ.-.....	5.584
4.-Τέλη ύδρευσης-άρδευσης δρχ.-.....	72.000

Σύνολο Τακτικών εσόδων.....1.099.759

Σύνολο γενομένων εξόδων.....1.144.743

Έκτακτα έσοδα των ανωτέρω, διατέθηκαν από τη Νομαρχία Φω-
τισμού στην Κοινότητα σαν έκτακτη οικονομική ενί-
σχυση και για ορισμένο σκοπό τα κατωτέρω χρημα-
τικά ποσά:

1.-Για την εκτέλεση έργων οδοποιίας.....	580.000
2.-Για έργα ύδρευσης.....	700.000
3.-Για την εκτέλεση αναγκαίων έργων αντήρησης της οδοποιίας.....	500.000

Η διάθεση των χρημάτων αυτών της έκτακτης οίκο-
νομικής ενίσχυσης στα αναγκαία έργα έγινε με
απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου.

ΟΥΤΩΡΙΟ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ο Κώστας Γιάννης, ιδιοκτήτης του αγροκτήματος, που
βρίσκεται κάτω από το δρόμο του μαγαζιού, ευχαρί-



σως επέτρεψε στο Κοινοτικό Συμβούλιο να το
χρησιμοποιήσει προσωρινά για τη δημιουργία φυ-
τωρίου δασικών και μη δένδρων.

Η προμήθεια των δασικών δένδρων θα γίνει από δα-
σικό φυτώριο, πιθανώς της Γραβιάς, ύστερα από σχε-
τική αίτηση της Κοινότητας. Από κρατικό φυτώριο
επίσης θα γίνει και η προμήθεια καρποφόρων δέν-
δρων. Όλα αυτά όμως από τον Οκτώβριο που αρχί-
ζει η φυτευτική περίοδος. Η δημιουργία του φυ-
τωρίου, που οπωσδήποτε θα εξυπηρετήσει, αποτελεί
καλή προσπάθεια του νέου Κοιν. Συμβουλίου.

ΒΟΣΚΗ ΜΕ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ;

Υστερα από διαμαρτυρίες και παράπονα κατοίκων για την
ανεπιτήρητη, τουλάχιστον κατά την περίοδο του χειμώνα,
είσοδο και βοσκή μέσα στο χωριό βοδιών, το προηγούμε-
νο Κοιν. Συμβούλιο, με το σκοπό προστασίας του οικιστι-
κού χώρου και του περιβάλλοντός του καθιέρωσε με απόφα-
σή του μία περιμετρική ζώνη μέσα στην οποία απαγό-



ρευσε την είσοδο των βοδιών για βόσκηση.

Η ζώνη αυτή, μέσα στην οποία βρισκόταν και η περιοχή
άνοιμα όπου υπάρχουν οι εγκαταστάσεις βοοειδών της
κ. Νικολέτου, ήταν πράγματι μεγάλη και οπωσδήποτε αν
τελικά ίσχυε η καθοριζόμενη απαγόρευση βοσκής θα ή-
ταν καταστρεπτική για την ανωτέρω. Τελικά η απόφαση αυ-
τή δεν επιμυρώθηκε από την Νομαρχία η οποία την επέ-
στρεψε προκειμένου να ληφθεί νεώτερη.

Στο μεταξύ τα παράπονα συνεχίστηκαν καθώς επίσης συνε-
χίστηκαν και οι διαμάχες μεταξύ των υπέρ και κατά της
απαγόρευσης, ενδιαφερομένων.

Σε εφημερίδα των Αθηνών δημοσιεύ-
θηκε στη συνέχεια, επιστολή διαμαρ-
τυρίας, της κ. Νικολέτου, ισχυριζομέ-
νη, ότι κατεβόταν και και πυρριμπού-
ζεσαι από αρμένιους, κρητικούς, και
την Κοινότητα, στην άσκηση του επαγ-
γέλματός της. Παράμοια επιστολή δημο-
σιεύθηκε επίσης σε τοπική εφημερίδα του Νομού που εκδί-
δεται από την αντιπολιτευόμενη τη σημερινή Κυβέρνηση
παράταξη, η οποία επίσης, σε άλλη της, υπήλκυ οχολιάζουσα
το γεγονός, ανέφερε την υπαρκτή θέση στην οποία βρίσκε-
ται η ενδιαφερομένη.



Το νέο Κοιν. Συμβούλιο και ειδικότερα ο Πρόεδρος, αφού
προσπάθησε ανεπιτυχώς να βρεί κάποια λύση στο όλο θέμα
επανέφερε την υπόθεση προς συζήτηση και με αρμόνη από-
φαση καθιέρωσε νέα πολύ μικρότερη περιμετρική ζώνη για
την απαγόρευση βόσκησης των βοοειδών.

Κατά της απόφασης αυτής η κ. Νικολέτου έκανε προσφυγή
στη Νομαρχία η οποία τελικά την απέρριψε για τυπικούς
λόγους και συγκεκριμένα διότι η προσφυγή της κατατέθη-
κε αργότερα από την οριζόμενη από το νόμο προθεσμία.
Παράλληλα όμως επανέφερε την απόφαση στο Κοιν. Συμβούλι-
ο προκειμένου να λάβει νέα και να την αποστείλει προς
έγκριση στο Αγρονομικό Συμβούλιο, όπως ο νόμος καθορίζει.
Ετσι το όλο θέμα συνεχίζει υφιστάμενο ενώ για την φύλα-
ξη των βοοειδών της η κ. Νικολέτου έφερε στο χωριό οικο-
γένεια Βορειοηπειρωτών.

Με την ευκαιρία αυτή εκεί, θα πρέπει να αυστηρώμε ό-
πως επιμεληθεί ψυχραιμία μεταξύ των αντιμαχόμενων με-
ρικών και απο κοινού να βρεθεί η λύση που θα προστατε-
ψει τόσο τα συμφέροντα του οικισμού όσο και της ενδια-
φερομένης η οποία θα πρέπει οπωσδήποτε να προστατευθεί
έναντι κάθε κακοβούλου παρεμβολής.

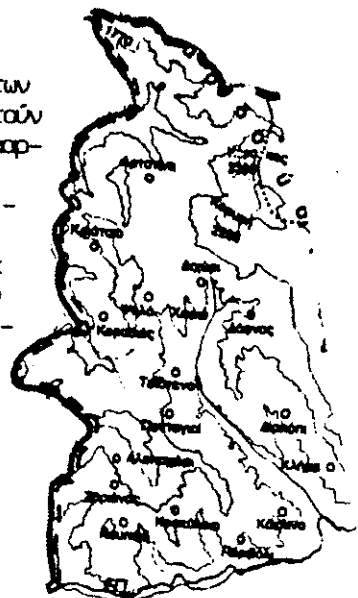
ΣΥΝΕΔΡΙΑ-ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ-ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ ΑΝΑΜΟΝΗ

Στη Πενταγιά, στις 17 και 18 του προεχούς Αυγούστου θα γίνει φέρος το συνέδριο των δεκατριών χωριών της Βορειοδυτικής Δυρίδας. Στο συνέδριο αυτό θα κληθούν να παραστούν οι βουλευτές του Νομού, ο Περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας, ο Νομάρχης Φωκίδας, οι Δήμαρχοι του Νομού, οι Κοινοτάρχες και Κοιν. Σύμβουλοι των χωριών αυτών, οι Πρόεδροι και οι Σύμβουλοι των οικείων Συλλόγων, καθώς επίσης και οι κάτοικοι των δεκατριών χωριών.

Την οργάνωση έχει αναλάβει η Κοινότητα και ο Σύλλογος Πενταγιωτών το δέ πρόγραμμα επιμελούνται από κοινού οι Σύλλογοι οι οποίοι και όρισαν ήδη τους εισηγητές των διαφόρων προς συζήτηση θεμάτων και τους διάφορους ομιλητές. Οι εισηγήσεις και ομιλίες θα αφορούν θέματα που αφορούν όλα τα χωριά της περιοχής επί των οποίων θα παρθούν οι απαιτούμενες για περαιτέρω ενέργειες αποφάσεις.

Είναι γνωστό βέβαια ότι η περιοχή μας αντιμετωπίζει σοβαρώτατα θέματα μεγαλύτερα των οποίων είναι η κατασκευή των αναταλλήνων για κυκλοφορία οχημάτων δρόμων, η δημιουργία επιχειρήσεων που θα ελκύσουν τους κατοίκους να παραμείνουν, η ιατρική περίθαλψη κ.λ.π.

Η όλη προσπάθεια του συνεδρίου αποσκοπεί στην αναβάθμιση της περιοχής και όπως συμβαίνει βέβαια σε όλες τις περιπτώσεις αυτές θα πρέπει όλοι να σπλίζονται με υπομονή και ήρεμη αναμονή των επιδιωκόμενων αποτελεσμάτων.



ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Ο Γιατρός ΚΩΣΤΑΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΞΑΝΑΛΑΤΟΣ, με το συνεχές ενδιαφέρον του για το χωριό μας και τις διαρκείς οικονομικές του ενισχύσεις προς το Συλλογό μας, αποδεικνύει το σεβασμό και την αγάπη του προς τις ρίζες του και την τιμή στη μνήμη του αείμνηστου πατέρα του, που του ενέπνευσε τα αισθήματά του αυτά.

Οι παλαιότεροι από εμάς που γνωρίσαμε τον πατέρα του, που ζήσαμε στο χωριό και το αγαπούμε, αισθανόμαστε ιδιαίτερη ικανοποίηση και ξεχωριστή περιφάνεια για τον αντάξιο αυτό γόνο του διαπρεπούς πατέρα του και του χωριού μας.

Τιμούμε την προσφορά του και τον ευχαριστούμε και τον τιμούμε επίσης τόσο για την προηγούμενη του πρόοδο στην ιατρική επιστήμη όσο και για την τωρινή επιτυχή ενασχόλησή του στον Επιχειρηματικό τομέα.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΛΠΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΝΕΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ



Ένας νέος κατάλογος αναμοστιχός, με τις διευθύνσεις, τα τηλέφωνα κ.λ.π των κατοικούντων από το Αλποχώρι, πρόκειται να κατορτισθεί και να μοιρασθεί σε όλους τους αλποχωριανούς μας. Τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου του Συλλόγου έχουν αναλάβει την συγκέντρωση των απαραίτητων στοιχείων. Παράλληλα θα επιδιωχθεί και η έκδοση ημερολογίου με φωτογραφίες τοπίων του χωριού μας. Η εργασία αυτή βέβαια απαιτεί κάποιο χρονικό διάστημα γι αυτό πιστεύουμε ότι θα ολοκληρωθεί μέχρι το φθινόπωρο. Ήδη σε άλλη σελίδα δημοσιεύεται ο κατάλογος τηλεφώνων του χωριού.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ.-ΝΕΟ ΔΙΟΙΚ.ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Την Κυριακή, 7 Μαρτίου 1991, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα της ΔΟΥΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ στο Παγκράτι η ετήσια γενική συνέλευση των μελών του Συλλόγου.

Μετά τον απολογισμό του απελθόντος Διοικ. Συμβ. εκλέχθηκε νέο του οποίου η σύνθεση έχει ως εξής:

Πρόεδρος .- Δημήτριος Σωτηρίου ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Αντιδρός .- Γιώτα ΖΑΧΑΡΗ α.ζ. Γεωργ. ΤΣΑΚΑΤΟΥΡΑ
Γεν.Γραμματέας Κωνσταντίνος Νικολάου ΧΟΥΣΟΣ
Ταμίας Δήμος Χαλαλάπου ΞΑΝΑΛΑΤΟΣ
Μέλη. Νίκος Χαλαλάπου ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Χαράλαμπος Γεωργίου ΛΙΑΚΟΝΗΣ
Γεώργιος Αποστόλου ΥΦΑΝΤΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ-ΔΙΚΕΣ-ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ-ΕΧΘΡΕΣ

Το χωριό μας δεν είχε ποτέ ιδιαίτερη ροπή προς τα δικαστήρια. Βέβαια διαμάχες μεταξύ των κατοίκων πάντα ανέκυπταν, οι οποίες ούτως ή άλλως βρισκόνταν τη λύση τους, μέσα στο χωριό έστω και ύστερα από έντονους διαλόγους μεταξύ των αντιμαχόμενων. Ίσως τότε οι άνθρωποι γνώριζαν καλύτερα από τους σημερινούς ότι η χειρότερη μεταξύ τους διευθέτηση των διαφορών τους ήταν σαν την καλύτερη απόφαση που θα μπορούσε να πάρει το δικαστήριο.

Στα τελευταία όμως χρόνια έγινε αντιστροφή των πραγμάτων και η καταφυγή στα δικαστήρια είναι συχνή. Γελοιάσαν παλαιότερα σε βάρος μοντοχωριανών μας που έτρεχαν εύκολα στα δικαστήρια. Άραγε τώρα εκείνοι γελοίοι εις βάρος μας;

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

-Οι πρώτοι φανατικοί θερινοί κάτοικοι το χωριό μας εγκαταστάθηκαν σ' αυτό από το Μάη. Καθάρισαν τα σπίτια, ετοίμασαν τα κήπια τους και περιμένουν να υποδεχθούν αργότερα την άφιξη των πολλών. Τους ευχόμαστε καλό δεκαπενταύγουστο.....

-Η δαπάνη για τον κοινόχρηστο φωτισμό, είναι πολύ μεγάλη. Υπάρχει τρόπος να μειωθούν τα φώτα για την περίοδο τουλάχιστο του χειμώνα;

-Καθαρίστηκε ή τουλάχιστον θα καθαριστεί φέτος το υδραγωγείο;

-Μπορεί να προγραμματισθεί ο καθαρισμός των κεντρικών δρόμων κατά την περίοδο του καλοκαιριού που μαζεύεται πολύς κόσμος;

-Το μαγαζί έχει ανάγκη από μιά μικρή αποθήκη. Μπορεί άραγε να γίνει;

-Η Παιδική χαρά, με δαπάνες του Δρόσου Λάμπρου Λαμπρόπουλου (έδωσε πενήντα χιλιάδες) μεταφέρθηκε και λειτουργεί στην Αγία Παρασκευή. Ψάχνουμε να βρούμε παιδιά για να τη χοράν.....

-Χιόνια-βροχές, βροχές-χιόνια, γεμίσε ο τόπος νερά, φούντωσαν τα χορτάρια, χαρές μεγάλες στους ζωτρόφους. Ευκαιρία για όσους επιθυμούν να δημιουργήσουν επιχειρήσεις με ζώα....

-Ντόπιοι και ξένοι, εκδηλώνουν την επιθυμία να βρουν και να αγοράσουν κάποιο οικοπέδο στο χωριό. Υπάρχουν πωλητές; Κι αν υπάρχουν έχουν τίτλους;.....

-Κάποια μισογερμεμένα σπίτια στο κέντρον του χωριού δημιουργούν αντιαποθητική εικόνα γι αυτό. Μπορεί να γίνει κάτι; Το σπίτι του θαυμάσιου επίσης παρουσιάζει τα πρώτα δείγματα κατάρπτωσης και είναι δυστυχώς στο κέντρο....

-Τα σκουπίδια πετάνονται μέσα σε πλαστικές σακιάδες που δεν λύνουν στα ρέματα. Είναι δυνατόν κάποτε να καίγονται;

-Επιδιώκεται η κατασκευή, πάνω από το μαγαζί, Κοινοτικού γραφείου. Αραία η λύση και ίσως δημιουργήσει τις προϋποθέσεις και την αρχή διαρρύθμισης του Σχολικού κτιρίου για ξενώνα.

-Ο λύκος που γύρισε στην περιοχή κι έκανε ζημιές στα κοπάδια, εξοντώθηκε. Οι σχόντες την επιτυχία αυτή γύρισαν όλα τα χωριά και έτυχαν της αφειλαμένης ανταμοιβής από τους ενδιαφεραμένους ιδιοκτήτες ζώων...

-Κανονικά γίνεται η αυθιμωγία στο χωριό. Ευγενής και πολύ εξυπηρετητικός ο οδηγός του λεωφορείου και προπαντός αγαπητός σε όλους.

-Οι ελφές, κερασιές, κορυδιές, μηλιές, ακτινίδια κ.λ.π. αποπύσσονται άριστα στο χωριό μας. Επίσης τα μελίσια αφήνουν κέρδη. Πού υπάρχουν όμως άνθρωποι να εκμεταλλευθούν τέτοιες περιπτώσεις;

-Κύριε Μπαρούμ. Τα σανιδένια καθίσματα στην αλή του Ξανθατογιώργη, πάνω από το δρόμο, κάποιον θα ρίξουν κάποια ώρα κάτω. Μπορεί να αντικατασταθούν;

-Οι Άλβανοί έφθασαν και στο Αλποχώρι. Πρόσδος.....

-Τα βόττα θέριωσαν στους δρόμους και τα γκουρπένια τα αναγκάζουν να θέλουν κόψιμο; Τί λένε οι οικολόγοι του χωριού;.....

-Πολύ τηλεοπτικό και παντός είδους υλικό μαζεύτηκε στο μαγαζί. Λέτε να ανοίξει και ιδιωτικό σταθμό τηλεόρασης ο Μπαρούμ; Δ' έν νομίζουμε ότι είναι πολύ δύσκολο, από στόρ τουλάχιστον δέν υστερούμε.....

-Στα τσαούσια, το χειμώνα, καταλήγουν όλα τα νερά της δυτικής περιοχής του χωριού. Ελπίζουμε ότι δέν θα τα ακολουθήσουν σε κάποια στιγμή και τα σπίτια....

-Τα νερά της λίμνης του Μάρνου ανέβηκαν και θα ανεβαίν ακόμη με τις ανεχιζόμενες βροχές και το λιώσιμο του χιονιού των βουνών. Χρειάζονται βέβαια πάρα πολλά νερά ακόμα για ν ανέβει η στάθμη της λίμνης στο κανονικό της σημείο.

-Δημοσιογράφοι επισκέφθηκαν πρόσφατα το χωριό μας για έρευνα επί καταγγελιών σχετικά με την απαγόρευση βοσκής βορειδών μέσα στο χωριό. Αναμένονται τώρα πιά και τηλεοπτικά αντεργεία....

-Ο δρόμος μέσα στο Κροκύλειο, επιδιορθώνεται. Επιτέλους.....

-Μήπως, όταν υπάρξει ευχέρεια από πλευράς Νομαρχιακών μηχανημάτων, μπορεί να γίνει μιά κάποια αεροπορική του χώρου στον κάμπο προς και γύρω από τον Αηλιά;

-Η Πρόεκταση του δασικού δρόμου προς Αηγιώργη από το σημείο που σταμάτηρε, είναι απαραίτητη. Τό έργο δέν είχε ενταχθεί στο πρόγραμμα του πρώτου φετινού εξαμήνου. Εγιναν ενέργειες να ενταχθεί στο δεύτερο.

-Απαραίτητη είναι η επέκταση του δρόμου που αρχίζει από το Φτερούσι και καταλήγει σήμερα στου Σουλτροπανή. Η επέκτασή του ανατολικά και η τελική ένωσή του με τον υπάρχοντα κάμπο γύρω από τον Αηχαράλμπο πολύ θα εξυπηρετάσε.

Προετοιμάζεται από τώρα ο καθιερωμένος από παλαιά και αδικαιολόγητα μη πραγματοποιηθείς στα τελευταία χρόνια ετήσιος χορός του Συλλόγου,

-Πολύ λίγοι ήταν εκείνοι που πήγαν φέτος στο χωριό για Πάσχα. Στα γύρω χωριά είχαν πάει πολύ περισσότεροι. Η εκκλησία λειτουργήσε κανονικά και ο διωρηθείς από τη Χριστίνα Ξανθατοπού επιτάριος στη μνήμη του αείμνηστου αυζύγου της Γιώργου στολίστηκε όπως άρμοζε και πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη περιφορά του.

-Τακτικότητας στις υποχρεώσεις του ο παπάς του χωριού. Ηρεμος στις εκδηλώσεις του και ήπιος στις σχέσεις του. Ευτυχώς που βρέθηκε κάποιος να χτυπάει έστω και τη ν κομπάνα.

-Πάρα πολλοί ήταν εκείνοι που για να δικαιολογήσουν την αραιή μετάβασή τους στο χωριό, ισχυρίζονταν ότι δέν ήταν καλός ο δρόμος. Τώρα, με την άσφαλτο τι θα βρουν να πούν;...

-Η Πλαγιά αποτελεί κόμημα για το χωριό και ασπίδα προστασίας του. Φυλάγεται όσο πρέπει;..

-Και για να μη ξεχνάμε και τα πανηγύρια σας θυμίζουμε ότι του δικού μας χωριού γίνεται το δεκαπενταύγουστο όπω και της τερψιθέας, στις 6 Αυγούστου στην Ελταύ και στις 23 στου Ζωριάνου. Ας είναι έτοιμοι πάντα οι ενδιαφερόμενοι.....

-Γρήγορο και αλοπτικώ τό πρώτο, ύστερα από τόσα χρόνια φάλλο. Το επόμενο καλύτερο. Δεχθείτε το με καλωσύνη και υπομονή....

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΛΑΤΑΝΙ.....

Κάθε καλοκαίρι και ιδιαίτερα τον Αύγουστο-που ένα μεγάλο τμήμα απο τους ξενιτεμένους αυχωριανούς μας επισκέπτεται το χωριό, πολλές αυητήρηεις γίνονται κάτω πάντα απο την ευχάριστη δρασιά του πλάτανου του Ξαναλατογιώργη και μεταξύ μύρας και γευστικών μεζεδών που προσφέρει το κατόστημα του Μπαρούμα-για το τί έγινε και δέν έγινε απο την κοινότητα στο χρόνο που πέρασε και τί πρέπει οπωσδήποτε να κάνει-για το καλό πάντα του χωριού- στο χρόνο που έρχεται.

Για το τί δέν έγινε η ευθύνη επιρρίπτεται πάντα στον Πρόεδρο και τους Κοινοτικούς Συμβούλους και για το τί πρέπει να γίνει, που προπαντός θα πρέπει να είναι σύμφωνο και με τα επι μέρους προβαλλόμενα μεγαλεπίβολα σχέδια-η ευθύνη εναποτίθεται πάλι στους ίδιους.

Είναι βέβαια γνωστό, ότι εκείνοι που αρέσκονται πάντα στην εύκολη κριτική και περισσότερο στην ανεύθυνη υποβολή προτάσεων, ιδεών και θέσεων, αποτελούν τρόπον τινα μιά μερίδα ανθρώπων, που το μεγάλο ενδιαφέρον τους το παρουσιάζουν μόνο τις λίγες ημέρες παραμονής τους στο χωριό. Στη συνέχεια όταν έρχεται η ώρα να φύγουν για να γυρίσουν στα χειμαδιά τους, ξεχνούν το χωριό και θάβουν τις ιδέες και το ενδιαφέρον τους σε κάποιο ση μείο μετά τη στροφή του Αηχαράλημου για να τα αναστηνώσουν και πάλι το επόμενο καλοκαίρι νάχουν να λένε.

Αυτοί αποτελούν την μειοψηφία. Οι πολλοί πονούν και αγωνιούν για κάθε τι που αφορά το χωριό.

Σ αυτούς λοιπόν τους πολλούς που μπορούν να προσφέρουν θετική βοήθεια απευθυνόμαστε να βοηθήσουν με προτάσεις. Για τον μαρτυρισμό κάποιου σωστού προγράμματος που θα βοηθήσει περαιτέρω τις ενέργειες και του Συλλόγου και της Κοινότητας είναι απαραίτητη η γνώμη των πολλών η οποία μπορεί να διατυπωθεί εγγράφως προς το Σύλλογο. Ο Σύλλογος αφού τις ταξινομήσει θα τις θέσει εν συνεχεία στη διάθεση του Κοινοτικού Συμβουλίου και υπ όψη όλων των ενδιαφερομένων.

Γράψτε μας λοιπόν. Είναι ευκαιρία, ύστερα απο τις διαπιστώσεις που ο καθένας θα κάνει στο χωριό κατά τη μετάβασή του στο χωριό φέτος το καλοκαίρι, να μπού μερικά πράγματα στη θέση τους.

ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Την έκδοση της εφημερίδας μας επιμελείται το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου.

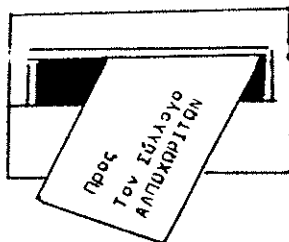
Η διανομή της γίνεται δωρεάν.

Γράμματα προς το Σύλλογο μπορούν να στέλνονται στην εξής διεύθυνση:

ΣΥΛΛΟΓΟ ΑΝΤΙΧΩΡΙΩΝ ΔΟΡΙΔΟΣ

Παμίτσου 23

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ-ΤΚ 173 43



ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Θέλεις να χαρείς μιά μέρα; Μέθυσε.

Θέλεις να χαρείς μιά βδομάδα; Πάρε τους ψφιλας σου και πήγαινε σε μιά ταβέρνα.

Θέλεις να χαρείς ένα μήνα; Παντρέψου.

Θέλεις να χαίρεσαι πάντα; Φύτεψε ένα κήπο.

Έχεις παιδιά; Να τα χαίρεσαι. Δέν έχεις; Να χαίρεσαι.

Να κοιτάξεις τη δαυλιά σου και όχι το ρολόι σου.

Το χρυσό χέρι, δέν το κόβει κανένα μαχαίρι.

Ελπίζε το καλύτερο, πρόσμενε το χειρότερο.

Κάνε τη ζωή σου. Είναι ίσως πιά αργά απο όσο εσύ φαντάζεσαι. -

Μή χτυπάς ποτέ τη γυναίκα σου, ούτε με ροδοπέταλλα.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Και το χωριό μας έχει την μικρή του ιστορία. Σε επόμενο φύλλο θα προσπαθήσουμε να δημοσιεύσουμε περισσότερα στοιχεία γι αυτό. Στο φύλλο μας αυτό, αναφέρουμε τα ελάχιστα που προκύπτουν, βέβαια, απο επίσημα στοιχεία.

Το 1836, η ονομασία του χωριού ήταν Αλαποχώρι και υπαγόταν διοικητικώς στο Δήμο Κροκυλίου. Το 1845 η ονομασία του καθορίστηκε σε Αποχώρι και η γραφή αυτή διατηρήθηκε έκτοτε αλλί το 1940 με τη γενική απογραφή που έγινε τότε μεταβλήθηκε σε Αποχώρι.

Το 1912 το χωριό μας αναγνωρίστηκε σε Κοινότητα αποσπασθέν απο το Δήμο Κροκυλίου που καταργήθηκε τότε. Κατά το χρόνο της αναγνώρισής του υπήχθη σ αυτό και ο οικισμός της Αγλαβίστας ή Γλαβίστα όπως πολλές φορές συνηθίζον να λέγεται.

Το μέσο σταθμικό υψόμετρό του είναι 990 μ. και η έκταση της Κοινότητας εκτείνεται σε επτά τετραγωνικά χιλιόμετρα.

Κάθε θέση της έκτασής του έχει και μιά ονομασία. Οι ονομασίες αυτές, γνωστές στους περισσότερους, αρχίζουν να ξεχνιούνται όσο παρέχεται ο χρόνος και για το λόγο αυτό και για λόγους μόνον ιστορικούς, θα προσπαθήσουμε, σε επόμενο φύλλο, να τις αναφέρουμε.

Θα πρέπει να προσθέσουμε ότι η διάρθωση της εσφαλμένης ονομασίας του χωριού στην πραγματική Αποχώρι έγινε προ θετικής περίπου ύστερα απο σχετική πρόταση του Συλλόγου και της Κοινότητας.

ΥΠΗΡΧΕ ΑΡΧΑΙΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ;

Υπήρχε αρχαίος οικισμός στην περιοχή του Αηγιώργη; Πολλές διηγήσεις έχουμε ακούσει όλοι κατά το παρελθόν ότι στην περιοχή του έχουν βρεθεί νομίσματα και άλλα μικροαντικείμενα που δημιουργούν ενδείξεις για την ύπαρξη αρχαίου οικισμού. Βέβαια πέραν των διαφόρων διηγήσεων δέν υπήρξαν ποτέ αποδείξεις.

Παρά ταύτα, επειδή ενδεχόμενα κάτι να υπάρχει, το 1984 ο Σύλλογός μας, έστειλε στην αρχαιολογική Υπηρεσία των Δελφών στην αρμοδιότητα της οποίας είναι και η δική μας περιοχή, ένα έγγραφο με τις υπάρχουσες πληροφορίες, προκειμένου να διενεργήσει την επιβαλλόμενη επιτόπια αυτοψία. Δέν υπήρξε μέχρι σήμερα απάντηση στο έγγραφο αυτό ή άλλη ενέργεια, γι αυτό θα επικενλώσουμε, ώστε να λυθεί κάποτε το μυστήριο αυτό πο μνησίδοι ή την φαντασία μερικών. -

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο Ευθύμιος Παναγιώτου Τσαπιός, γενικότερα γνωστός ως Τσαπιοθύμιος, γέννημα και θρέμα ορεινού τινος χωριού των Κραβάρων, υιός διακεκριμένου ζωοκλέπτη και επίλεκτο μέλος της Ολοπειδαίας κοινωνίας του χωριού του είχε στην κατοχή του διακόσια τρία γίδια και εκατόν είκοσι τέσσερα πρόβατα. Ο συνολικός αριθμός των γιδωπράτων του, άνετα βέβαια θα μπορούσε να αυξηθεί κατά δύο αν στα μέν γίδια προσθετόταν αυτός στα δέ πρόβατα η γυναίκα του η Ασχήμ. Οι ομοιότητες και οι ιδιότητές τους τους βοηθούσαν σ' αυτό.

Στό σπίτι που είχαν στο χωριό, σπάνια έμεναν, η μόνιμη κατοικία τους ήταν κοντά στα μαντριά τους που απείχαν κάπου δυό ώρες μακριά. Ο τσαπιοθύμιος ανέριζε κάθε πρωί με τα γίδια και η Ασχήμ με τα πρόβατα. Τό βράδυ όταν η μέρα σήμανε, ξαναερίγαν στα μαντριά. Άρμεγαν, σάρωναν, έπηξαν το γάλα κι όταν τελειωναν όλες τους τις δουλιές κάθονταν για φαί. Μόλις τελειωναν, πυροκάντουσαν λιγάκι στη φωτιά. Έβγαζε ο Τσαπιοθύμιος τήν κόπα και η Ασχήμ το αυγαύνη, έβγαζαν τα γουρνοτάραυχα και τάβαζαν κοντά στο προσκέφαλο για να τα βρίσκουν εύκολα τη νύχτα, αν χρειαζόνταν και τρώπλων στα παρακείμενα τοπία για ύπνο, επιδιδόμενοι πλέον ώπου να κλείσουν τα μάτια τους στην παραγωγή απογόνων.

Δύο δεκατόματα είχαν φέρει στον κόσμο, επτά παιδιά και πέντε κορίτσια. Πρώτο τους παιδί ήταν ο Πάνος, βαφτισιμιάς του δασκάλου του χωριού, με τη βοήθεια του οποίου τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο επόξια βέβαια λαβών στο απολυτηριό του τον βαθμό πέντε. Έτρεχε για φωλιές και δέν του δινόταν χρόνος για διάβασμα κι όταν δέν ήταν εποχή για φωλιές, έσπηνε σκανταλιές. Ο Τσαπιοθύμιος ονειρευόταν να γίνει ο γιός του γαλονάς. Τόν πήγε και στο Σχολαρχείο κι αργότερα όταν ήρθε η ηλικία του, με τη βοήθεια του Καναβού του βουλευτή, μπήκε στο στρατό.

Βγήκε δεκανέας ο Πάνος κι αργότερα επόξια προήχθη στο βαθμό του Λοχία. Ως Λοχίας πλέον τοποθετήθηκε επικεφαλής του αποσπάσματος που είχε την ευθύνη δίωξης της ληστείας, ζωοκλοπής και φυγαστράτων στην περιοχή μας. Εικοσιεπτά χρονών περίπου τότε ο Πάνος, ψηλός, εύρωστος, ροδοκόκκινα μάγουλα, αετίσιο βλέμα, τοιγυρωτό μουστάκι υποβοηθούμενο με μαντέκα, ανέλαβε με ενθουσιασμό και αποφασιστικότητα το έργο του.

Οι στρατιώτες που αυγκροτούσαν το απόσπασμα ήταν εν συνόλω οκτώ και μαζί τους έκανε συχνές περιπολίες και ενέδρες στην περιοχή. Οι κάτοικοι τον σέβονταν και οι επιβουλευόμενοι καταστρατήγηση του νόμου τον έτρεμαν. Στα χωριά που πήγαινε το απόσπασμα αυτόν μέν τον φιλοξενούσε πάντα ο Πρόεδρος, οι στρατιώτες του δε, κατέλυαν με τη σειρά στα διάφορα σπίτια.

Όλοι οι Πρόεδροι επεδίωκαν πάντα, για το κοινό καλό, την ευνοιά του γι αυτό και τον περιποιόντουσαν ιδιαίτερα. Ο Λοχίας λοιπόν Πάνος Ευθυμίου Τσαπιός, πρωϊκός αποσπασματάρχης της περιοχής μας, ήταν γνωστός μόνον ως Καπετάνιος. Όλοι έτσι τον αποκαλούσαν κι αυτός κρυφοναμάρωνε. Με τον Πρόεδρο του δικού μας χωριού διατηρούσε και ιδιαίτερες σχέσεις γιατί ανέπεσε να υπηρετήσουν γιά κάποιο διάστημα μαζί στο Σύνταγμα Ευζώνων. Η Προεδρίνα, νέα κι αυτή, αρράτη, ροδοκόκκινη, λυγερόκαμη, κουιραύνη στο κεφάλι, σιγγαύνη στην πλάτη, ήταν πάντα περιποιητική και αισθανόταν περημάνεια για την ιδιαίτερη γνωριμία του άνδρα της με τον Καπετάνιο και τη φιλοξενεία του στο σπίτι τους. Είχε την ευκαιρία να ξέρει απο πρώτο χέρι τα σχεδιαζόμενα για την περιοχή αλλά ποτέ δέν έβγαζε κουβέντα σε τρίτους.

Ενα πρωί ο Καπετάνιος, ήρθε στο χωριό κατά τις δέκα. Ενώ οι στρατιώτες του ξεχύθηκαν στο χωριό, αυτός τράβηξε κατευθείαν για το σπίτι του Προέδρου στο οποίο όμως βρήκε μόνη της την Προεδρίνα.

-Σιαπού βρίσκετι συ Προΐδρου; Ρώτηρε την Προεδρίνα.

Εκείνη τον πληροφόρησε ότι ο Πρόεδρος πήγε στην ντρισιτίλα και θα γύριζε πολύ αργά. Ταύμιναξε αυγά με τυρί να φάει κι' όταν εκείνος τελείωσε το φαί σημάθηκε απο μιά καρέλα πάνω στην οποία καθόταν κι έκοβε βόλτες. Όπως βολτόριζε μέσα στο χωμάτιο, παρακολουθώντας την Προεδρίνα παύανε διάφορες δουλιές, άρχισε να μονολογεί:

-Ε ρε και τι θα γίνει σήμερα...έ ρε και τί θα γίνει σήμερα.....

Η Προεδρίνα τον άκουγε κι άρχισε να ανηραχεί γι αυτό και τον ρώτηρε τί επρόκειταν να γίνει.

Τότε λοιπόν ο Καπετάνιος είπε ότι θα γινόταν μεγάλο κακό, θα γινόταν φονικό, ότι θα σκότωνε τον Πρόεδρο. Η Προεδρίνα μόλις άκουσε για τον Πρόεδρο, τάχασε και φοβήθηκε πολύ γι αυτό ρώτησε:

-Αμ γιατί Καπετάνι μ να του σκοτώσεις;

-Ναι, είπε ο Καπετάνιος, γιατί εγώ θα φλή σου ιαένα, ιαύ θα του ιπείς στου ν Προΐδρου, ικείνους θα μ' πιτιθεί κι εγώ θα του σκοτώσω.

Και τότε η Προεδρίνα είπε:

-Α' άν είνι έτω, Χέου ι γώ τί πουτα;

ΥΓ. Μή φάχνετε να βρείτε ποιός ήταν Πρόεδρος, αυτό ανέβει πρό του 1900.

ΦΑΡΜΑΚΟ ΚΑΙ ΠΗΓΗ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟ ΝΕΡΟ

ΑΛΠΟΧΩΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ .-Υπο Μιλτιάδη ΒΑΡΝΑΒΑ-Χημικού.-

Η προσπάθεια όλων των ανθρώπων να παρουσιάσουν με την καλύτερη εικόνα και τα καλύτερα λόγια τα πράγματα που τους ενδιαφέρουν, αποτελεί κοινό χαρακτηριστικό γνώριμά τους. Έτσι και η δική μας απόπειρα να παρουσιάσουμε τα πλεονεκτήματα που παρουσιάζει το νερό του χωριού μας και το χωριό μας γενικότερα, να νομισθεί ότι είναι απόρροια της προαναφερθείσας ανθρώπινης αδυναμίας. Τα πράγματα όμως δεν είναι έτσι γι αυτό και διευκρινίζουμε από την αρχή ότι αναφέρουμε απλώς και μόνον την πραγματικότητα.

Το χωριό μας λοιπόν, πέραν των μειονεκτημάτων που παρουσιάζει, όπως όλα τα χωριά άλλωστε του είδους του, έχει και σημαντικά πλεονεκτήματα. Αυτά λοιπόν τα πλεονεκτήματά του, έχουμε τη γνώμη ότι πρέπει να προβάλλονται απ' ενός μέρους για να μη τα ξεχνάμε όσοι γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε εκεί, απ' ετέρου για να τα πληροφορούνται οι απόγονοί μας που γεννηθήσαν και έζησαν κάπου αλλού.

Και ο λόγος μας αυτή τη φορά αναφέρεται στο υγιεινό πόσιμο νερό του. Παράλληλα με τον καθαρό αέρα και το μεγάλο του ορίζοντα, το χωριό μας διαθέτει πηγαία νερά που πρὶν φθάσουν στις πηγές του Φτερουσιού και της Δέσης, διυλίζονται άριστα στα υπερκείμενα βράχια. Το υγιεινό του νερό, τοποθετεί το Αλποχώρι σε πλεονεκτική θέση έναντι πολλών άλλων χωριών της χώρας.

Απο τις χημικές αναλύσεις των πόσιμων νερών πολλών περιοχών για νάτριο, ασβέστιο, μαγνήσιο, χλώριο, θειικό, νιτρικό, σίδηρο κ.λ.π. εξοικριβήθηκε ότι η μικρή σκληρότητα σε άλλατα του δικού μας νερού αλλά και η ευνοϊκή περιεκτικότητά του σε διαλυτό ασβέστιο (όξινο ανθρακικό) αποτιθέμενο προσωρινά στα τοιχώματα των αγγείων του ανθρώπινου οργανισμού, εμποδίζει την παραμονή εκεί ανεπιθύμητων βλαβερών ουσιών, όπως είναι η χοληστερίνη κ.λ.π. Έτσι αποφεύγονται τα εμπεράγματα της καρδιάς, όταν μάλιστα στο νερό αυτό υπάρχει και το ιχθυοστοιχείο Λίθιο που συμμετέχει σε ωριμμένους ευνουϊκούς βιοχημικούς.

Δηλαδή, το νερό του χωριού μας πλεονεκτεί επειδή έχει μικρή σκληρότητα (80-100 मिलीग्राम ανά λίτρο) έναντι του νερού της Αθήνας που έχει αυξημένη σκληρότητα (250-300 मिलीग्राम ανά λίτρο). -Εξ άλλου το νερό του Αλποχωρίου, δεν περιέχει χλώριο και νάτριο, θειικά και νιτρικά και έχει την ανάλογη, ευνοϊκή, περιεκτικότητα σε ασβέστιο.

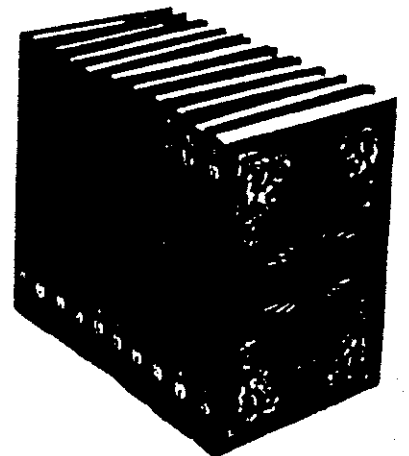
Θα μπορούσαμε να πούμε εδώ ότι οι βράχοι που διυλίζουν το δικό μας νερό, διυλίζουν και το νερό που αυγεντρώνεται στη λίμνη του Μάρνου και διοχετεύεται από εκεί στην Αθήνα. -Είχα γράψει στην εφημερίδα Φωνή του Ραυμιελιώτη το 1981 ότι οι κάτοικοι της Αθήνας που χρησιμοποιούσαν το νερό από τις λίμνες του Μαραθώνα και της Υλίκης, καθώς και από τις γεωτρήσεις του Καλάμου και του Σουλίου, ευνοήθηκαν με το νερό της περιοχής μας που δια της λίμνης του Μάρνου, ήρθε στα σπίτια τους και ότι αν μιά μόνον δεκάρα για κάθε κυβικό νερού που εξοδεύεται στην Αθήνα, αποδιδόταν στην περιοχή μας, θα μπορούσαν να ασφαλοστρωθούν όλοι οι δρόμοι της Διφύδας. Είναι γνωστό ότι οι Ευρωπαίοι (Γερμανοί, Γάλλοι κ.λ.π.) αποφεύγουν να πίνουν πολύ νερό στην πατρίδα τους επειδή γνωρίζουν ότι αυτό προέρχεται από τον καθαρισμό των βρώμικων νερών του Ρήνου ή άλλων ποταμών των χωριών τους. Εμείς ξέρουμε πλέον ότι το χωριό μας, διαθέτει ένα ιδιαίτερα υγιές νερό και παράλληλα προς αυτό καθαρότατο αέρα, ευρύτατο ορίζοντα, ήρεμο περιβάλλον που ενισχύουν τη ζωή. Για το λόγο αυτό το χωριό μας χρειάζεται μεγαλύτερης προστασίας και τακτικώτερων επισκέψεών μας. Πιστεύουμε ότι ο καθαρισμός των υποχόντων δύο υδραγωγείων κάθε άνοιξη θα πρέπει να αποτελεί μόνιμη υποχρέωση της Κοινοτικής Αρχής, περαιτέρω δε θα πρέπει να προγραμματισθεί απ' ενός μέρους η καλλιέργεια των πηγών απ' ετέρου η κατασκευή ενός, μεγάλης χωρητικότητας υδραγωγείου, ενιαίου για όλο το χωριό.

Η καλλιέργεια των πηγών και η κατασκευή ενός νέου υδραγωγείου βέβαια, απαιτούν δαπάνες στις οποίες δεν είναι δυνατόν να ανταποκριθεί η Κοινότητα. Αυτά μόνον με κρατική μέριμνα και οικονομική ενίσχυση μπορούν να γίνουν. Ας μπει όμως στο πρόγραμμα και κάποτε θάρθει η ώρα και το έργο αυτό να πραγματοποιηθεί.-

ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Μερικά βιβλία, απομεινάρια της παλαιάς βιβλιοθήκης του Δημοτικού Σχολείου καθώς επίσης και μερικά άλλα βιβλία που από διάφορες πηγές έφθασαν και τα καιρούς στην Κοινότητά μας, παραμένουν ριγμένα, απαξιωμένα μέσα σε κάποια νταλίτσα του Κοινοτικού Καταστήματος. Υπάρχουν πράγματι μερικά βιβλία ενδιαφέροντα, ανεξάρτητα αν κανείς δεν τα ζητάει να τα διαβάσει. Θα μπορούσαμε όμως να βοηθήσουμε να γίνει μιά άρτια για τα μέτρα του χωριού μας βιβλιοθήκη, την διατήρηση της οποίας θα ανέλαβε η Κοινότητα. Το καλοκαίρι, τουλάχιστον, που περισσότεροι άνθρωποι βρίσκονται στο χωριό και ιδίως περισσότεροι νέοι, θα υπήρχε ενδιαφέρον για τα βιβλία.

Ο Σύλλογος θα κάνει τις απαιτούμενες προσπάθειες να αυγεντρώσει τα απαιτούμενα βιβλία και ελπίζεται ότι την προσπάθειά του αυτή θα την ενισχύσουν όλοι οι συμπολίτες μας.



26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1939.-Ήταν η μέρα της Λαμπρής. Άγια μέρα που στο χωριό μας, κατά την επικρατούσα ανήθεια γιορτάστηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα. Για την πασχαλινή αυτή γιορτή, η γνωστή στους παλαιότερους εφημερίδα Ο ΡΟΥ ΜΕΛΙΣΤΗΣ περιέλαβε ειδική ανταπόκριση απ' στο χωριό μας.

Ο εκλεκτός συμπολίτης μας Μήτσος Βαρνάβας, διατηρώντας πάντα ιδιαίτερη αδυναμία και αγάπη για το χωριό, κράτησε και διατηρεί πάντοτε ένα πλήρες αρχείο χρήσιμων στοιχείων γι αυτό. Του ζητήσαμε και μας έδωσε με μεγάλη καλωσύνη και ευχαρίστηση στοιχεία που αναφέρονται στην ημέρα εκείνη της Λαμπρής.

Εγγραφε ο ΡΟΥΜΕΛΙΣΤΗΣ:

Εδώ πάνω στα Δωρικά βουνά, που στις κορφές τους και τις βαθιές χαράδρες λαμποκοπά το χιόνι, καταλαβαίνει και νείς αληθινά πώς αναστήθηκε ο Κύριος. Είναι τέτοια η Δωρική ψυχή, τόσο βαθειά Ελληνική και Χριστιανική, τόσο απλή και γελαστή, τόσο αγνή και αμόλυντη, που έχει όλη τη δύναμη για να χαρεί και να αισθανθεί την Ανάσταση του Χριστού ανάμεσα στις πρώτες μυριμένες πνοές της Δωρικής φύσεως.

Εφέτος, ούτε τα εξωτερικά γεγονότα, ούτε η σχετική κακοκαιρία δέν εμπόδισαν τον ανοικτόκαρδο κόσμο των Δωριέων να γιορτάσει με άδολη κι ανίσκιωτη χαρά την θεία ευοδία. Και το κρασί έδινε φτερά. Δέν βαρύνει, λέγανε, και πόλεμος να γίνει, πρώτοι θα πάμε να πολεμήσουμε για την Πατρίδα. Ας πάμε τουλάχιστον χαρτοαμένοι. -

Οι ξενητεμένοι που ήρθαν να γιορτάσουν μαζί με τους δικούς τους τη Λαμπρή, έδωσαν μια ιδιαίτερη κίνηση στα Δωρικά χωριά τις ημέρες αυτές. Ούτε τα έξοδα, ούτε ο κόπος δέν τους κράτησε από το προσκείμενο που κάθε τέτοια μέρα, κάθε Λαμπρή, κάνουν στο αγαπημένο τους χωριό. Επιστήμονες, υπάλληλοι, φοιτητές, μαθητές του Γυμνασίου, όλοι μαζεύτηκαν γύρω απ' τον οικογενειακό οβελία για να προσφέρουν σε όλους τους δικούς των και να πάρουν απ' αυτούς χαρά και καινούργια δύναμη.

Την ημέρα του Πάσχα, είμαστε στο γραμικό και προαδευτικότατο Αλποχώρι. Όλος ο κόσμος στην εκκλησία, παρακολουθεί με κατανύξη την νυκτερινή χαρμόσυνη ακολουθία της Αναστάσεως του Κυρίου που υμνοκλείται από χίλιες γλυκές φωνές των σφονδιών από τη μεριά των Λαμπρέϊων, Σακκίϊων και Κωστήϊων ρεμύτων. Πληγυρίζει η κτίσις

όλη την εκ νεκρών Ανάσταση. Η πίστις στην Ανάσταση που ενέπνευσε και ενεθάρρυνε τους μάρτυρες της Εκκλησίας, έδωσε υμνονή στους Οσούς, εμύμωσε και χαλύβδινε τις ψυχές των αγωνιστών της Ελευθερίας και του δικαίου, χάρισε την ελπίδα στους φτωχούς και ασθενείς, έκανε τους θνητούς να σκέπτονται και να ενεργούν ως αθάνατοι και αιώνιοι.

Το πρωί της Λαμπρής, ετοιμάζονται οι οβελίες, τα κοκορέσια και οι τυρόπιτες, η δέ κνίσσα των ψηνομένων αμύων, ανταμομένη με το αεγύνο και το άρωμα της ανοίξεως, υψώνεται ως λιβανωτός και ως ύμνος ευχαριστίας προς τον Αναστάντα Χριστόν. Είναι ένα χαρμόσυνο γεγονός, μία ξεχωριστή ημέρα, μία ψυχική ευφορία, διάχυτη και αυθάρμητη, που περιέριψε μικρούς και μεγάλους, πλούσιους και φτωχούς και όλοι εί-

ναι χαρούμενοι και γαληνεμένοι. Όλη η κοινωνική στήναιρα ανέφελη, μία εγνωριότητα και οικειότητα επικρατεί σε ντόπιους και ξένους και όλοι γίνονται ένα, γνώριμοι και άγνωστοι μεταξύ των. - Όλα τα σπίτια είναι ανοικτά για το φίλο και τόν ξένο, τον κάθε μουσαφιρή. Καί όσο πιο πολλοί μουσαφιρέοι, τόσο πιο μεγάλη η χαρά του νοικοκύρη. Ακολουθεί φαγοπότη, τραγούδι, χαρά μέχρι το απόγευμα, μέχρι που ακούγεται η μαμπάνα του Αγίου Νικολάου. Ο Παπανικόλας καλεί όλους τους διασκεδάζοντες στην ακολουθία της αγάπης. Όλοι οι κάτοικοι του χωριού, γεμίζουν μέσα κι έξω την εκκλησία. Χαρτοαμένοι απ' τα ψητά και τα τραγούδια είναι πλέον έτοιμοι να παρακολουθήσουν την ακολουθία της αγάπης και στη συνέχεια για το χαρό.

Στο πεσάλλιο της εκκλησίας αρχίζει σε λίγο ο χαρός που με σοβαρότητα και λεπτότητα τον αρχίζει ο Παπανικόλας. Φέρνει ένα μόνο γύρο και απασύρεται. Ακολουθεί ο Πρόεδρος της Κοινότητας Τάκης Βαρνάβας, ο δάσκαλος Λεωνίδας Κωστόπουλος και όλοι οι γεροντότεροι. Όχι γιατί οι γεροντότεροι τρέχουν να χορέψουν, αλλά γιατί οι νεώτεροι τους έβαζαν πρώτους για να τους τιμήσουν. Το ίδιο έκαναν και με τους ξένους στους οποίους έδιναν με σεβασμό και αγάπη προτεραιότητα.

Στον ίδιο χαρό ήταν πιασμένοι οι Αποστόλης Αποστολόπουλος, Κώστας Καραγιάννης, Σωτήρης και Κώσιος Κωστόπουλος, Γιάννης Κωστόπουλος, Σωτήρης Γιαννακόπουλος, Βασίλης Κωστόπουλος, Σωκράτης και Αχιλλέας Αναστασοπούλας, Δήμος Θαναοέλας, Γιάννης Ξανόλατος, Κώστας και Νίκος Χαύρας, Γιωργούλας και Ηλίας Σακκός, Θανάσης Υφαντής και άλλοι. Μετά, ο χαρός γινόταν διπλός και τριπλός, απ' όλη ο όλη χαρός για όλους και για κείνον που χόρευε μπροστά.

Αφθαστοι βέβαια στο χαρό οι νέοι που χορεύουν με ιεροτελεστία και με ξεχωριστοί χόρη. Ο Γιατρός Σπύρος Βαρνάβας, ο Γραμματέας της Κοινότητας Γιώργος Καραγιάννης, ο δάσκαλος Κώστας Κωστόπουλος και ο αδελφός του καθηγητής Νίκος, ο γυμναστής Νίκος Κωστόπουλος, ο Γιάννης Κωστόπουλος, ο Μήτσος Β. Κωστόπουλος, ο Σπύρος και Νίκος



Γιαννακόπουλος, ο Νίκος Χριστ. Τριανταφύλλου, οι Γιάννης, Κώστας, Σπύρος, Δρόσος και Αλέκος Λαμπρόπουλος, ο Χαράλαμπος Ξανθάτος, ο Αποστόλης Αθ. Υφαντής και άλλοι.

Σε ξεχωριστό χορό χορεύουν οι γυναίκες. Πρώτη η Παναγιώτα Γ. Καραγιάννη και ακολουθούν η Όλγα Τριανταφύλλου Αθηνά, Όλγα και Λαύρα Λεων. Κωστοπούλου, η Μαρία Βασ. Κωστοπούλου, Βασιλική Νικ. Καραγιάννη, Ρήμα Κ. Ανδρεοπούλου, Σοφία Ν. Βαρνάβα, Μαρία Κ. Καραγιάννη-Κωστοπούλου, Λεαύδα Ξανθάτου, Αρετή και Ελενίτσα Ανδρεοπούλου. Αικατερίνη Δημ. Τσαντή, Μαρία Γ. Αναστασοπούλου, Ασήμη Υφαντή, Ευθυμία Υφαντή, Σταμούλα Σακιά, Αγγελώ Κολοκίθα και άλλες που χορεύουν με χάρη και σεμνότητα και τραγουδούν τραγούδια ανάλογα με το ποιός χορεύει πρώτος.



Παράλληλα, εκείνοι που βγαίνουν απ' το χορό κι όσοι άλλοι προς στιγμήν δέν μετέχουν, στέκονται γύρω-γύρω στο χοροστάσι και κοιμούνται, γεμάτοι χαρά όλους τους χορεύοντες.

Την επόμενη ημέρα είναι η γιορτή του Αηγιωργιού. Πρωί-πρωί, όλοι, μικροί και μεγάλοι ξεκινούν για τον Αηγιώρη στην Αρέντα, που βρίσκεται ανάμεσα στις πανώφλες βελανιδιές στα όρια των χωριών Αλποχωρίου-Ζωριάνου-Ελετασός και Βιτολίστας. Άλλοι καθάλα στα μουλάρια που τα σαμάρια τους είναι στολισμένα με χρυσά

τιστές ντόπιες φλωκάτες και κοραμελωτές κι άλλοι με τα πόδια σχηματίζοντας όλοι μαζί μία πολύχρωμη φάλαγγα μέχρι το ξωκλήρι. Εκεί, με τη συμμετοχή όλων των ιερών των γύρω χωριών έγινε η κοινή θεία λειτουργία.

Μετά το τέλος της λειτουργίας, κάτω από τη σκιά των γύρω ξωκλήρι δένδρων και τις γύρω γλυκές φωνές των αγριοπουλιών, στρώνουν κατά οικογένειες και παρέες και βγάζουν τα φαγητά τους. Πίτες, ψητά, κόκκινα αυγά καθόριο ψωμί. τρώνε, αστεειεύονται μεταξύ τους, μοιράζουν ευχές, τσαγκιρίζουν με χαρά τα ποτήρια τους γεμάτα ντόπιο κρασί και αδελφωμένοι όλοι απ' όπου κι αν κατάγονται, αναπομνηνών πότε θα φθάσει η ώρα του χορού που πράγματι σε λίγο αρχίζει. Ο καθένας προσπαθεί να επιδείξει τις χορευτικές του ικανότητες και να εντυπωσιάσει. Κι αν κανένας δέν είναι γνωστός αμέσως ριταύν και μαθαίνουν γι' αυτόν. Αυτός είναι ο Ταραμπίκος από την Ελετασού, αυτός ο Τσαντίλης από τη Βιτολίστα, αυτός ο Βήττας από τη Ζωριάνου αυτός ο Καραγιάννης από το Αλποχώρι και πάει λέγοντας.

Αργότερα, μόλις ο ήλιος αρχίζει να πέφτει, όλοι πέρνουν το δρόμο της επιστροφής, ενθουσιασμένοι από την όμορφη μέρα που πέρασαν. Χορεύοντες και οι Αλποχωρίτες γυρίζουν στο χωριό όπου στη συνέχεια ο Κώστας Κωστόπουλος ανεδείξατο εκ της κολλημβήθρας τη χαριτωμένη κόρη του Γιάννη Λαμπρόπουλου στην οποία έδωσε το όνομα της γιαγιάς της Αναστασίας και το γλέντι, βέβαια, ανέχισε μέχρι το επόμενο πρωί.

Αυτά έγραφε Ο ΡΟΥΜΕΛΙΣΤΗΣ τότε. Τά έγραφε στην εποχή εκείνη που όλα τα χωριά ήταν γεμάτα από κόσμο. Οι γιορτές της Λαμπής, τα πανηγύρια, οι διάφορες συγκεντρώσεις κ.λ.π. αποτελούσαν τότε γεγονότα με ιδιαίτερη σημασία.

ΣΗΜΕΡΙΝΑ-ΑΥΡΙΑΝΑ

Είμαστε στο θεριστή κι έρχεται ο Αλωνάρης. Τί να θερίσουμε όμως; Το μόνο που μας εναπέμεινε είναι η ρίγανι, κι αυτή λιγαστή. Θερίζουν όμως άλλοι κι εμείς περιμένουμε έτοιμο το ψωμί μας απ' τη Ναύπακτο. Πάλι καλά



Τον θυμάται κανείς τον κύριο της φωτογραφίας; Πιστεύουμε μερικοί μόνον ίσως τον θυμούνται αμυδρά. Σας θυμίζουμε λοιπόν ότι πρόκειται περί ενός εντιμότητας κυρίου που μόλις είχε πάρει τον ίδιο δρόμο να αώσει τη Χώρα, μερικοί ανθέλληνες τον ανέκοψαν. Κρίμα.....

Οπωδήποτε όμως δέν ξεχνιέται ποτέ ο επίσης εντιμότητας κύριος της έναντι φωτογραφίας.

Αυτός τουλάχιστον δέν ξεχνιέται γιατί είναι αίμα μας, είναι αδελφός μας. Το μόνο του κακό είναι ότι ληρμόνησαν τα παιδιά του το Ισραήλ και θυμήθηκαν την Πάτρα. Και πάλι κρίμα.....



Κάποιος από το Σύλλογο έριξε την ιδέα να επιδιωχθεί η κατασκευή μιας κάποιας πισίνας στο χωριό. Ένας άλλος που άκουσε την ιδέα αντέτεινε λέγοντας ότι ο βούθλος στο μαϊρέμα, είναι αρκετός για τις ανάγκες των κατοίκων κι ένας τρίτος, συμφώνησε με την κατασκευή πισίνας, εξέφρασε όμως φόβους για το τί θα γίνει αυτή το χειμώνα. Γιατί όμως να υπάρχει πρόβλημα; Το χειμώνα να μπορεί άριστα να χρησιμοποιείται απ' τα γίδια.

ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Τον περασμένο μήνα γιορτάστηκε σ' όλο τον κόσμο η γιορτή της Μάνας. Έστω και με καθυστέρηση δημοσιεύουμε τώρα το περίφημο ποίημα του Ιωάννου Πολέμη που είναι αφιερωμένο σ' αυτή.

- Ο Δήμος ο σκληρόκαρδος
με χέρια αφοραμένα
κυλιά και δέρνει αλύπητα
τη Μάνα που τον γέννα
-Ως που μιά μέρα η δύστυχη
μες του καινού το βάρος
πικρά τον καταράστηκε:
Που να σε κάψει ο Χάρος.

-Το λόγο δέν απόσπασε
γιά κι η κατάρρα πιάνει
νά το κι ο Χάρος παύχεται
με κοφτερό δρεπάνι.

-Τα κόκκαλά του τρίζαν
τα μάτια αλλοιθυρίζαν
τα παγωμένα χείλη του
του λιβαντού μυρίζαν

-Κυρά, το Χάρο φώναζες;
εμένα λένε Χάρο,
παίλναι τον μανά παίλναι τον
το γιό σου να τον πάρναι;

-Παράκουσες κυρ Χάροντα
μά τη ζωή του δήμου
Εγώ για μένα σ' έκραξα
Οχι για το παιδί μου.



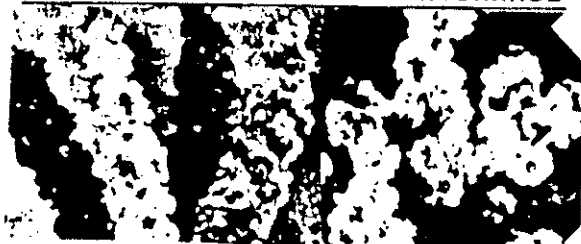
ΟΙΚΟΣΙΤΑ.-ΠΟΣΑ ΥΠΗΡΧΑΝ-ΠΟΣΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

Στα παλιά τα χρόνια που το χωριό μας, όπως άλλωστε και όλα τα χωριά της περιοχής μας ήταν γεμάτα από πολυμελείς οικογένειες, κύριο εισόδημά τους ήταν η μικρή παραγωγή από τα λιγαστά και άγωνα εν πολλοίς χωράφια που είχαν και η προσφορά σε γάλα, κρέας, μαλί κ.λ.π. των οικόσιτων ζώων τους.-

Η μικρή εδαφική έκταση του χωριού μας έφθανε τότε να θρέφει τα υπάρχοντα πολυάριθμα ζώα

και πολύ σπάνιο ήταν το φαινόμενο διακλήρισμα μεταξύ ενδιαφερομένων για βοσκοτόπους. Τα οικόσιτα τότε ήταν πολλά, σήμερα αν δεν είναι ανύπαρκτα, είναι τουλάχιστον ελάχιστα. Κι όμως ενώ τότε όλα πηγαίνουν μέλι-γάλα, σήμερα υπάρχουν αντιθέσεις. Και ενώ τότε μοναδική πηγή ζωής για τους κατοίκους ήταν η λιγαστή παραγωγή από τα λιγαστά χωράφια και τα ζώα, σήμερα που οι πηγές αυτές, έχουν καταλάβει την τελευταία θέση παραφοράς, οι αντιθέσεις είναι οξυμένες. Ίσως τότε οι άνθρωποι ήταν ευχαριστημένοι με τα λίγα, ενώ τώρα θέλουν πάρα πολλά, το φαινόμενο όμως αυτό δεν τοποθετείται μόνον στο χωριό μας. Είναι γενικό. Το θέμα είναι ότι για κάθε πρόβλημα, υπάρχει πάντα και μια λύση. Κι αυτή η λύση πρέπει να βρίσκεται.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟΙ ΑΝΘΟΚΗΠΟΙ



Το χωριό μας δεν υστερεί σε ανθόκηπους. Αν όμως θα μπορούσε να γίνει κάποιος διαγωνισμός, το πρώτο βραβείο θα παίρνε η Σοφία η Μπαρούμ. Ανθόκηπος πραγματικός η αυλή του σπιτιού της. Μεγάλη της η αγάπη προς τα λουλούδια, μεγάλος ο κόπος της για την καλλιέργειά τους, μεγάλη η υπομονή της. Θα πρέπει να την συγχαρούμε και θα πρέπει να αποτελέσει και παράδειγμα. Βέβαια τα δεύτερα και τρίτα βραβεία άνετα θα μπορούσαν να δοθούν στις Λούλα Ζαχαρή και Λίτσα Κωστοπούλου, που επίσης στα μέτρα των δυνατοτήτων τους και του λίγου χρόνου που μένουν στο χωριό παρουσιάζουν ωραίους ανθόκηπους. Και δεν θα πρέπει να παραλείψουμε να πούμε ότι η καλλιέργεια και διατήρηση των λουλουδιών από ένα άνθρωπο προσδίδει και το αυξημένο πάθος του για το ωραίο και τα ανώτερα λεπτά αισθήματά του. Μπαρόμ λοιπόν και στις τρεις.



ΕΝΑ ΑΛΠΟΧΩΡΙΤΙΚΟ ΕΛΑΤΟ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Ο Γιώργος Κωστοπούλος, καθηγητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, παράλληλα με τα Πανεπιστημιακά του καθήκοντα και φροντίδες, έχει και τη φροντίδα περιποίησης ενός ωραίου έλατου που ο ίδιος μετέφερε απ' το χωριό και φύτεψε έξω από το γραφείο του στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας. Ο ίδιος το χαιρετά ιδιαίτερα που το παρακολούθει να προσδίδει κι όσους από τους σχετιζόμενους με το χωριό πέρασαν από εκεί αισθάνονται την ίδια με αυτόν χαρά όταν πληροφορούνται την ιστορία του έλατου αυτού που αποτελεί απόδειξη λατρείας εκείνου που το φύτεψε και το περιποιείται προς τη γενέτειρά.

ΕΛΠΙΔΑ ΜΑΣ ΟΙ ΝΕΟΙ

Ελπίζουμε πάντα ότι οι νέοι που γεννήθηκαν ή έλκουν την καταγωγή τους από το Αλποχώρι, θα βοηθήσουν ιδιαίτερα στην προώθηση των θεμάτων που αφορούν το χωριό μας και την μεγαλύτερη αξιοποίηση αι προβολή του. Πιστεύουμε ότι μετά το καλοκαίρι, τον πλέον όλοι θα επανέλθουν στην Αθήνα, θα γίνει κάποια συγκέντρωση κατά την οποία θα γίνει εξέταση για τα θέματα του χωριού και τον τρόπο αντιμετώπισής τους.

Ν γνώσει των αδυναμιών που γενικά παρουσιάζονται πρέπει το χωριό μας να πρωτοτυπήσει και θα το ετύχαμε αυτό με λίγη καλή θέληση.

ΑΛΠΟΧΩΡΙΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ 1821

Στα αρχεία της Εθνικής Βιβλιοθήκης στην Αθήνα, υπάρχουν πάμπολλα στοιχεία που αφορούν τους αγωνιστές του 1821, και η έρευνα σ' αυτά απαιτεί κόπο και χρόνο. Από μια έρευνα που έγινε κατά το παρελθόν, προέκυψαν τα στοιχεία των κατωτέρω, καταγεγραμμένων από το χωριό μας αγωνιστών, αναφερομένων με αλφαβητική σειρά.

- 1.-ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντίνος
- 2.-ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ή ΑΘΑΝΑΣΕΛΟΣ Ιωάννης
- 3.-ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γιάννης
- 4.-ΒΑΡΝΑΒΑΣ Αθανάσιος
- 5.-ΒΑΡΝΑΒΑΣ ή ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος
- 6.-ΒΑΡΝΑΒΑΣ Ιωάννης
- 7.-ΒΑΡΝΑΒΑΣ ή ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντίνος
- 8.-ΙΩΑΝΝΟΥ Αθανάσιος
- 9.-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος
- 10.-ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος
- 11.-ΞΑΝΑΛΑΤΟΣ Αθανάσιος
- 12.-ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Δήμος
- 13.-ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Δημήτριος
- 14.-ΣΟΡΕΛΗΣ Δημήτριος
- 15.-ΣΟΥΔΑΣ Γεώργιος
- 16.-ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ Ανδρέας
- 17.-ΤΣΑΝΑΗΣ Σπύρος

Εδώ θα πρέπει να προσθέσουμε και το όνομα του επίσης αγωνιστού από το Λευκαδίτι Ηλία ΖΑΧΑΡΗ, προγόνου ασφαλώς του συνωμότη του αλποχωριανού μας τώρα Ηλία αυξήγου της Λούλας Καραγεωργιάδου.